Svenska Canada Tidningen

Utgifven hvarje onsdag af

CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD.
325 Logan Avenue. Winnipeg, Man.
Telefon Garry 3174.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år (i förskott)	$1.00
Helt år, efterskottsvis	1.50
Halft år,	0.75
Helt år till Förenta Staterna	1.50
Helt år till Sverige	2.00
Halft år till Sverige	1.00

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registreradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa sednare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

F. M. DAHL, Manager. NILS P. SON BROWN, Redaktör.

Redaktionen är alltid tacksam för nyheter och meddelanden från svenskar på platser där svenskar bygga och bo. Vid insändande af nyheter och berättelser skrif endast på en sida af hvarje ark.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger. $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors $1.50
Förlofningsannonser, Önskas, etc., 50c per gång å utrymme icke öfverstigande 1 tum, enkel spalt. Betalning för annonser bör alltid insändas i förskott.

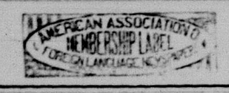

Onsdagen den 17 Februari 1915.

Med mrs Olga Simonson-Nickles afresa från Canada förlorar Sensk-Canada en af sina få verkliga konstnärsbegåfningar.

Det finnes vissa män, som tro, att de kunna tillåta sig hvad som hälst mot en kvinna, endast därför att hon är iklädd en tjänares skepnad.

"Hvem är president i Mexico?" frågade någon. "Jag har icke haft tillfälle att läsa morgontidningarna i dag", blef svaret.

På förekommen anledning meddelas, att notiser och meddelanden måste vara redaktionen till handa senast måndag kväll för att inflyta i veckans nummer.

Den skandinaviska centralkomitén i Winnipeg är värd allt understöd, den kan gifvas. Ordet ädel missbrukas ganska ofta, och därför draga vi oss i allmänhet för att använda det. Men om Centralkomiténs mål och sträfvan kunna vi dock med tillförsikt säga, att de äro ädla.

Det uppgifves med anspråk på att vara sanning, att två personer, som anses vara mycket förmögna, vid den stora skandinaviska folkfästen i Winnipeg gåfvo tjugofem cent i kollekten, medan arbetslösa och folk med små inkomster gåfvo dubbla, tre- och fyrdubbla den summan. Det är skam att det skall finnas Judassjälar ibland oss, som en af fästens talare sade.

En dam, som besökt tidningens redaktionsbyrå för att erhålla en del upplysningar om den kvinnliga rösträttsrörelsen i de skandinaviska länderna, kunde icke nog uttrycka sin förvåning öfver, att Sverige, som hon trodde stå främst af dem alla, icke ännu har allmän rösträtt för kvinnorna, då Norge och Finland hafva det. Hon är nog icke den enda som förvånar sig därföver.

Vi hafva nöden midt ibland oss: många af våra landsmän gå arbetslösa och en hel del, som hafva stora familjer, veta icke, hvarifrån de skola taga brödet för dagen. Detta beror naturligtvis till stor del på, att samhället ännu ingalunda är fullkomligt. Men därför få vi icke tänka, som vissa personer lära göra: Så länge brister finnas i samhället, få o-ren för dessa gärna för oss svälta mig. Nej, det gäller att samtidigt, som man arbetar på samhällets förbättring, efter bästa förmåga hjälpa den lidande nästan.

Svenska Canada-Tidningen har en del prenumeranter, som betala sin tidning för fem år i taget — i efterskott. De flesta af dessa äro i goda ekonomiska omständigheter, och beror deras dröjsmål i allmänhet på tanklöshet. Först när de se, att de skola förlora tidningen, betala de upp sin skuld. Vi äro naturligtvis tacksamma för, att de dock till sist komma ihåg oss, ty det är ju bättre att få pängarna för sitt arbete sent än aldrig. Men om en tidning skulle vänta på alla sina inkomster i fem år, skulle det behöfvas ett ofantligt stort kapital för att hålla den gående. Och ett sådant besitter tyvärr icke Svenska Canada-Tidningen. Det borde därför för alla våra prenumeranter kännas som en bjudande plikt att betala sin tidning i förskott.

Döm mildt!

En pinsam historia kommer från Toronto. En gift man af en framstående familj blef förliden vecka under sin hustrus bortovaro från staden nedskjuten af familjens tjänsteflicka. Af hvad som hittills i saken framgått, är det ganska tydligt, att flickan varit utsatt för närgångenhet från den mördades sida, en närgångenhet, som försatt henne i ett så upprördt tillstånd, att hon förlorat kontrollen öfver sig själf. Vi försvara icke hennes handling, men vi är öfvertygade, att en kvinna, som för att försvara sin heder begått ett brott, bör dömas mildt. Den gifte mannen — förföraren fick väl hårdt sona, hvad han gjort, men få äro väl de, som känna medlidande med hans öde.

Sir Rodmond och kvinnorna.

Vid innevarande session af Manitobas legislatur komma provinsens kvinnor med all sannolikhet att begära lika rösträtt med männen. Om de medlemmar af legislaturen, som tro på kvinnorösträtt, handla efter sin öfvertygelse, blifva kvinnorna beviljade rösträtt. Men om legislaturens medlemmar, såsom ofta förut händt, tvingas att rösta mot sin öfvertygelse, blir den nuvarande lagen icke ändrad. Sir Rodmonds makt som enväldshärskare öfver sitt parti kommer att ställas på prof, och vi våga sorgligt nog förutspå, att många tappra män af idag i morgon skola af hans partipiska tvingas på sina knän.

Kvinnorösträtt måste dock till sist komma även i mycket efterblifna länder. Äfven i Manitoba kan man hoppas, att den inom en icke alltför aflägsen framtid skall blifva verklighet — Sir Rodmond till trots.

Brott eller icke brott?

Några få tyskvänliga tidningar i Förenta Staterna — däribland äfven några svenska — vilja betrakta tysken Horns brott såsom politiskt. Han försökte som bekant nyligen spränga Canadian Pacific-järnvägsbro vid Vanceboro på den canadensiska gränsen i luften. Några af dessa tidningar anse Horns handling icke vara straffvärd och ifra för, att han ej skall utlämnas till canadensiska myndigheterna.

Detta kan man sannerligen kalla en förvänd och samhällsfarlig rättsuppfattning. Canada ligger visserligen i krig med Tyskland, men detta berättigar icke en tysk, som är bosatt i det neutrala Förenta Staterna att göra skadegörelse i Canada och redan sätta sig i säkerhet i Förenta Staterna och tro sig vara straffri. Då kunde ju exempelvis, såsom en amerikansk tidning påpekat, 200,000 tysk-amerikaner begifva sig till Canada, mörda och plundra, och om de lyckades sätta sig i säkerhet på andra sidan gränsen, förblifva ostraffade.

Det är föga tänkbart, att Förenta Staterna kommer att motsätta sig förbrytaren Horns utelämnande till de canadensiska myndigheterna. Ty detta vårt systerland vill med all säkerhet icke indragas i politiska förvecklingar med Canada och England. Icke häller lär väl Förenta Staterna vilja blifva ansett för en skyddad tillflyktsort för allehanda grofva brottslingar.

Och när attentatsmännen, som med all säkerhet handlade på eget bevåg, kommer till Canada, bör åt honom utmätas det strängaste möjliga straff för att därmed statuera ett exempel och afskräcka andra tysk-amerikaner, som eventuellt umgås med liknande attentatsplaner.

Farmarenas antal minskas.

Ingenting vinnes genom att försöka hemlighålla det faktum, att farmarnes antal i de västra provinserna i stället för att ökas minskats under 1913 och 1914. Situationen är sådan, att den kräfver uppmärksamhet icke blott från Manitobas, Saskatchewans och Albertas regeringar utan äfven från dominionregeringen.

Landtbrukstidningar och andra publikationer råda farmarne att öka sin produktion. Hon. Martin Burrell, Canadas åkerbruksminister, och Conservation Commission gifva samma råd. Canadian Bankers' Association har erbjudit pris till de gossar i västern, som uppföda de bästa kreaturen. Men bankerna äro också de enda, som i handling visat, att de mena något. Trots det en och hvar inser, att praktiska och effektiva mått och steg måste tagas för att öka farmarenas antal, har ingen regering gjort något, som kan anses vara är någon egentlig betydelse för denna sak.

Hela felet ligger hos de politiska ledarna för departementen. Provinsernas kabinett och dominionministären äro så ifrigt sysselsatta med att skaffa sig anhängare och eventuella röster, att landets verkliga behof föga uppmärksammas. Icke förrän våra ministrar mer än nu är fallet börjat inse sina plikter och sitt ansvar, kunna de göra anspråk på att anses som ledare i detta ords egentliga bemärkelse.

Detta är särskildt förhållandet med åkerbruksministrarna. Dessa äro i allmänhet politiker, som icke hafva någon djupare insikt i landtbruksförhållanden. Deras närmaste män äro bättre i detta afseende, men de hållas tillbaka af sina kortsynta förmän. Äfven ledarna af landtbruksinstituten äro i allmänhet mera teoriens män än praktikens.

Kanske den första nödvändiga reformen borde blifva att sätta affärsmän i spetsen för de olika åkerbruksdepartementen hellre än farmare. Hvad dessa departement behöfva är organisatörer och verkliga styresmän. En affärsman skulle använda fackmän på området för att utföra sina planer, och han skulle rikta alla sina krafter mot det hufvudmålet: ökad produktion. Alberta har en åkerbruksminister, hvilkens egentliga yrke är tidningsutgifvarens, och han är den, som lifligast verkar för landtbruksproduktion i Canada. Honom föreligger svårare uppgifter än de öfriga provinsernas åkerbruksministrar, men han har visat att han besitter större föresätningar att lösa dessa än kollegorna i de öfriga provinserna.

Tal, tal och tal kan icke öka mängden af farmprodukter. Endast affärsorganisation kan göra det. Ko-operativa marknadsföreningar, ko-operativa föreningar för att skaffa billigt kapital och aktiva mått och steg för att skaffa farmaren billiga redskap, billig arbetshjälp och godt pris för produkter äro absolut nödvändiga villkor. Åkerbruksdepartementen hafva dock icke kunnat åstadkomma dessa elementära saker, emedan ledarna icke äro affärsmän. De äro i det stora hela hederliga och villiga att göra hvad som är rätt, men de äro bundna till händer och fötter af den canadensiska fegeringens teori, att en kabinettsminister är en leverantör af röster och lydiga partitjänare.

Nu ämna emellertid ledarna af åkerbruksdepartementen göra något mer än bara tala. De äro icke nöjda med att farmarena "uppfödas" med bara prat. En tidning tillkännagifver:

"För att för farmarena påpeka, att det åtminstone finnes två sätt att visa en patriotism, som kommer att hafva mycket att göra med de allierades framgång, ämnar Ontarios åkerbruksdepartement i början af februari börja en patriotism- och produktionskampanj. Detaljerna hafva bestämts af Hon. J. S. Duff, Ontarios åkerbruksminister, och Hon. Martin Burrell, Canadas åkerbruksminister. Minst 84 möten komma att hållas i provinsens alla landtbruksdistrikt för att förmå farmarena att uppodla mera land. Kampanjen blir liflig, ty både Hon. mr. Duff och Hon Martin Burrell komma att tala vid flera möten. Äfven mr. George S. Henry, M.P.P., och andra framstående män på landtbruksområdet skola deltaga i kampanjen."

Och detta är, hvad man kallar att "hjälpa farmarena"! Det finnes tydligen godt om folk i åkerbruksdepartementen, som besitta omedveten humor!

När Karlstadskonventionen försågs med sigill.

Gamle excellensen, förstakammartalmannen och brukspatronen Kristian Lundeberg plägade under sina sista år i förtroliga vänners lag berätta ett af sina lefnadsminnen, som det icke kan utgöra någon ogrannlagenhet att flera år efter hans bortgång öfverlämna åt offentligheten.

Efter sju besvärligheter och åtta vedermödor hade förhandlingarna mellan de svenska och norska ombuden i Karlstad på hösten 1905 ändtligen kommit så långt, att det fördrag föreläg i fullständigt skick, som innehöll stadfästelsen på unionens upplösning. Det återstod blott att medlemmarna af de båda rikenas regeringar undertecknade det med sina namn. Men då inställde sig formalismen och förkunnade, att i dylika riksvärdande ärenden häfdvunnet skick och bruk ovillkorligen fordrade, att de båda rikenas statsministrar skulle förse den högviktiga handlingen med sina sigill.

Det var ett item, som ingen af dem hittills kommit att tänka på. Den svenske statsministern telegraferade ögonblickligen hem till sina närmaste efter ett sigill, som de pliktskyldigast och ofördröjligen afsände. Men till följd af något missöde, hvars historia hör till det svenska postverkets många oafslöjade hemligheter, kom sigillet att stanna någonstädes på vägen och nådde aldrig fram till sin bestämmelseort.

Nu voro goda råd dyra. Excellensen Lundeberg klagade sin nöd för landshöfdingeembetet i Karlstad. Men landshöfdingeembetet visste råd. Det vore ju ingen svårighet att höra sig för hos välbestälde skomakaremästare Knut Larsson, som hade sin bostad inom Karlstads rå̊marken. Man hörde sig för, och den tillfrågade var med största beredvillighet färdig att utlämna sitt sigill till fäderneslandets tjänst. Så kom det till, att statsministern Kristian Lundeberg blef i stånd till att sätta ett prydligt sigill med bokstäfverna K. L. nedanför sin namnteckning under den riksviktiga handlingen.

Återstod den norske statsministern Kristian Michelsen. Vid efterhörande begaf det sig, att äfven han icke ett ögonblick kommit att tänka på den saken och således icke häller var försedd med sigill. Men äfven här visste landshöfdingeembetet i Karlstad råd. Det ginge ju an att höra sig för hos den framlidne, allmänt aktade Karlstadsborgmästaren Karl Mobergs arfvingar, om de ännu nade hans sigill i behåll. Ja, det hade de, och det utlämnades likaledes med största beredvillighet till den norske statsministerns begagnande. Så kommo äfven hans initialer K. M. att med all prydlighet intaga sitt rum under dokumentet brödvid den svenske statsministerns K. L.

Men i kretsen af vänner och bekanta undrade man storligen, om icke den hederlige borgmästaren vände sig ett slag i grafven, i fall han kunde få en aning om det ändamål, hvartill hans sigill den gången användes.

Emil Svensén.

På vägen till Sibirien.

De gamla björkarna vid den sibiriska landsvägen låta sina kala grenar vaggas af den bitande blåsten, och de för trakten karaktäristiska enbuskarna äro nedböjda under tyngden af snön. I en lång rad röra sig de landsförvisade tramåt genom den mjöliga, djupa snön — mot herberget.

Dagsmarschen är lång. Tjugo verst skall den vara — men den är längre — mycket längre. I Sibirien räknar man efter sibiriskt mått, och en sibirisk verst är lång, mycket lång. I Sibirien räknar man också efter "pipor". En verst är sålunda precis så lång som innehållet i en pipa räcker — när den rökes långsamt och sparsamt, under det man åker i traf vid godt slädföre. Och ett sådant piphufvud är stort — men en sibirisk häst är snabb...

Krak, krak, krak. En svärm af kråkor följer efter det sorgliga tåget. Än finns det en brödkant, än en fläskhväl från någon af soldaternas ränslar att hacka på. Ibland händer det också, att ett tåg stannar i snön, när lillefars vinter låter vinden hvina öfver steppen, så att alla vägar, alla spår sopas igen. Därför smyga också vargarna omkring bakom tåget, när den korta vinterdagens ljus slocknar.

Vassili Petrovitsch Orlov är en af de eländigaste. Han var student i Moskva. Han svärmade för friheten, han hatade den allsmäktiga byråkratien, som aflägsnade den "gode kejsaren" från sitt folk. Han älskade sitt folk som en äkta svärmisk, kysk gosse, ett äkta slaviskt, oklart hufvud. Han var naiv och hängifven, kvinnligt ologisk, leende och gråtande på samma gång. Han hade besökt många sammankomster, åhört nihilistiska fanatikers och liberala svärmares tal och girigt insupit allt detta. Han hade hållit svulstiga och prålande tal för sanningen, han hade ansett förnekandet af allt högt för vishet, förakt för all ordning för frihet. Han hade låtit berusa sig af de ord, han hörde och själf talade ord, ord, ord...

Och sedan — om natten — hade man fört bort ohnom. I en täckt vagn hade man fört honom genom de tysta gatorna. Därpå hade en tung port öppnats...

Och nu marscherade Vassili Petrovitsch Orlov på vägen mot steppen. Tillsammans med femtio straffängar, män och kvinnor, gamla och unga. Till sammans med tjufvar och mördare, hvilkas kedjor rasslade. Blytunga äro hans lemmar, som bära honom hän mot öster, verst efter verst. Till nästa hviloställe, till herberget. Och sedan bär det alltjämt vidare, alltjämt framåt. Ty lillefars rike är stort.

Den gamle kosackunderofficeren lyfter piskan: "Framåt, hundar!" Men han slår icke, ty han har ett medlidsamt hjärta — han endast svär. Det veta också straffångarna. Men bakom dem tjutar vargarnas kör och drifver dem framåt. Blåsten skakar björkarnas nakna grenar och jagar den bitande, isiga snön öfver slättern.

"Framåt, hundar, framåt! Sen d, hur er svepduk fladdrar? Hören I edra dödgräfvare bakom er? Framåt, framåt!"

"Du orkar visst inte längre? Har förstås förfrusit fötterna! Ja, min son — i Sibirien är det kallt. Men i herberget är det varmt, min gosse." Därpå räcker kosacken flaskan åt Vassili: "Drick bara, min gosse, lillemorwodka gör en varm!"

Den eldande drycken sänder en glödande värme genom ådrorna. Och Vassili stapplar vidare på väg mot herberget. Han är trött, dödstrött. Hans fötter värka icke längre — de äro känslolösa som träklossar. Han lyfter den ena foten efter den andra, mekaniskt, som en maskin. Och som i en dröm långt fjärran ifrån hör han kosackens röst: "Framåt, hundar, framåt!"

Som de gingo och stodo, i sina stöflar, kläder och lumpor, ha fångarna uttröttade sjunkit ned på de breda träbritsarna i herberget och sofva, sofva. Endast ett fåtal af dem gnager slött på de hårda skorpor, som föreståndaren för herberget kastat till dem. Trötta luta kosackerna sig mot väggarna. Halfsofvande rulla de sina cigarretter och blåsa ut den illaluktande röken framför sig.

Den gamle underofficeren har bäddat ned Vassili. När denne dödstrött sjönk ihop på marken, hade han lyft upp honom och på så sätt släpat honom fram de sista versten. I morgon bär det vidare — men den sjuke skall han lämna här, i herberget. Han skulle ju inte kunna gå med sina förfrusna fötter. Han skulle öfvertaga ansvaret för denna åtgärd, han, Pavel Alexandrovitsch Sibiriakov. Min Gud, man är väl också människa...

Så den stackars gossens fötter sågo ut! Totalt förfrusna. Han hade gnidit dem med snö — förgäfves. Han hade hällt vodka i honom — han vaknade inte. Hur blek låg han där icke, stackars gosse! Se infallen, så utmerglad! Hade väl varit en morsgris, bortskämd, bortklemad...

Nu rör han läpparna, öppnar ögonen. Hans blick är orolig, ögonen glänsa af feber. Han andas hastigt, stötvis. Pavel Alexandrovitsch vet hvad det är — han har sett det så många gånger förr... Han tager fram två ljusbitar och tänder dem, ett till höger och ett till vänster om den döendas hufvudgärd.

"Är det någon, som kan bedja?" — Blåsten tränger in i stugan och kommer ljuslågorna att fladdra. "Ingen? Kan ingen af er, i hundsjälar, en bön?"

Mördaren slår till ett skratt.

"Bedja? Vi måste alla dö! Hvem ber för mig?"

De sofvande snarka högt.

Då knäpper den gamle kosacken den döendes stela händer. "Fader vår, som är i himlen"... Han har glömt bönen. "Förlåt oss våra skulder..." Ljuslågorna fladdra för draget. Några af fångarna ha satt sig upp och stirra på den egendomliga gruppen. Därefter fortsätter en af dem: "Helgadt varde ditt namn — tillkomme ditt rike — ske din vilja..." Den sjukes bleka läppar föra sig. Kosacken har tagit det lilla korset på hans bröst och lagt det i hans hand. Därpå fortsätter han att bedja. Några af straffångarna falla in: "Och fräls oss från allt ondt." Han kan inte mera. "Amen."

"Amen", upprepa soldaterna, och två eller tre af fångarna mumla också "amen". Några stirra stelt framför sig. I morgon är det kanske deras tur. Döden äger inga fasor för dem. Bättre dö än...

Då börjar en af dem sjunga helt sakta och dämpadt: "Herre, förbarma dig..." Andra falla in, sakta och med klara röster. Likt ett mumlande fyller det stugan. Men där ute rasar stormen. Ljuslågorna fladdra. En af fångarna snyftar sakta. I ett hörn hörs en högljudd snarkning. "Vi måste alla dö", säger mördaren.

"Amen", mumlar den gamle kosackunderofficeren. Så slockna ljusen...

Egon von Kapherr.

NYA BÖRDOR.

(Forts. fr. sid. 1.)

eller paket, som kostar tio cent eller mindre, och en cent för hvarje ny tiocentare.

Vinskatterna äro fem cent per quart eller mindre på icke-musserande vin, såldt i Canada, och fem cent för hvarje ny quart; tjugufem procent för hvarje pint champagne eller musserande vin, och tjugufem procent för hvarje ny pint. Vinskatterna träda genast i kraft.

Ökningen i tullafgifterna äro som följer:

En allmän ökning i tullafgifterna på alla varor och förnödenheter, med vissa undantag, som importeras eller tagas ut från nederlagsplatser.

Listan omfattar alla artiklar, som hittills varit belagda med tull eller på den fria listan, och vare sig de äro råmaterial eller färdiga eller halffärdiga produkter. Ökningen är sju och en half procent ad valorem på den allmänna tariffen och fem proc. ad valorem på den brittiska preferentiella.

För järnmalm är tullen specifik och icke ad valorem.

Undantag i höjningen i tullafgifter omfatta artiklar, specificerade i handelsfördraget med Frankrike och öfverenskommelse med vissa västindiska kolonier samt sidenfabrikat, sammet, hvete, hvetemjöl, té, fisk, bindgarn, dikningsmaskiner, socker, salt, kakao, chokolad, tidningspapper, tidningspressar, slättermaskiner, bindare, skördemaskiner och anthracitkol.

Så te sig de nya s. k. krigsskatterna. Som naturligt är, hafva de varit föremål för många pressuttalanden. De konservativa tidningarna försöka naturligtvis försvara regeringen, om också lamt, men den öfriga delen af pressen fördömer ganska enhälligt en stor del af dessa skatter. Tidningarna framhålla, att många nödvändighetsartiklar blifvit beskattade, och att den mindre väl ekonomiskt situerade delen af folket drabbas ganska hårdt. Särskildt kännbara blifva tullarna för västerns farmare. Man har äfven framhållit, att regeringen tagit kriget som anledning att försöka dölja sin vårdslösa finanspolitik.

Följande höjningar är det särskildt, som träffat västern hårdast:

	Gamla afgifter	Nya afgifter
Timmer	Fritt	7½
Majs	Fritt	7½
Konserveradt kött	27½	35
Cement per cwt.	10c	10c & 7½
Automobiler	35	42½
Filtar	35	42½
Yllevaror	35	42½
Skodon	25	32½
Kläder	35	42½
Bituminous kol, pr ton	53	53 & 7½
Bomullsvaror	25	32½
Linnevaror	32½	40
Möbler	30	37½
Trädgårdsutsäde	25	32½
Seldon	15	22½
Plogar	20	27½
Pumpar	30	37½
Skoflar	32½	40
Spislar	25	32½
Tröskmaskiner	20	27½
Vagnar	25	32½
Väderkvarnar	20	27½

I ett kommande nummer skola vi redaktionellt behandla de nya skatterna och de ökade tullafgifterna.

LÄKARE.

415—417 Pritchard Ave., Winnipeg
Tel. St. John 474.
DR. B. GERZABEK
TYSK LÄKARE.
som erhållit diplom i Österrike-Ungern, Tyskland, London, England, Canada etc. F. d assisterande läkare vid de kungliga och kejserliga klinikerna i Wien, Krakau, Prag Berlin, Paris och London, England.
SPECIALIST
för mag- og lunglidande, sjukdom i inälfvorna, köns- och fruntimmerssjukdomar, sår förlossningar och operationer. Behandling i och utom hemmet, såväl som i mitt privat sjukhus. Besökande läkare å St. Boniface och General hospital.
Mottagningstid: 8—12 f.m., 2—6 e.m. 7—10 aftonen.

DR. McFARLEN,
312 Nairn Ave., Tel. St. John 850
Ofvanför Elmwood Drug Store.
KONTORSTID: 3—4 och 7—8 e. m.

Björnson & Brandson
LÄKARE.
Cor. Willam and Sherbrooke.
Mottagningstid: 2—3, 7—8 e. m.
Bostadstelefoner: Garry 321—Garry 761

J. A. McTAVISH, M. D.
LÄKARE OCH KIRURG.
Hörnet af Kelvin st. och Gordon ave.
Elmwood, Winnipeg.
Kontorstimmar:
8—10 f. m., 12—2 och 6—7 e. m
Tel. St. John 1047 eller St. John 187, dag eller natt.

DR HANS HERSCHMANN
Suite 442—444 Somerset blk.
Tel. Main 4693.
Öfver fyra år i allmänna sjukhuset i Wien Specialist på hufvud- och könssjukdomar Använder prof. Ehrlichs preparat 606.
Mottagningstid: 1.30—3.30 och 6.30—8 e.m
Våning: 363 College ave. Tel. St. J. 465

DR. J. STEFANSSON
Isländsk specialist på ögats, örats, näsans och strupens sjukdomar.
401 BOYD BUILDING,
Hörnet af Portage ave. och Edmonton
Tel. M. 4742 eller Garry 2315.

DR. S. W. AXTELL
Telefon Main 3296.
Chiropractic, Spondylotherapy, Thermotheraphy, Massotheraphy, Massotheraphy, Mechanotherapy
Electro-Therapy: Röntgenotherapy Galvanism, Faradism, Sinusoidal Currents, High-Frequency Currents.
ALLA METODER UTAN MEDICINER
258½ Portage Ave. Winnipeg, Man.

Dr. R. L. HURST
Medlem af Royal College of Surgeons, England. Licentiat af Royal College of Phisicians, London. Specialist: Bröst-, närv- och kvinnosjukdomar.
Kontor: 305 Kennedy Bldg., Portage Ave mitt emot Eatons. Telefon Main 814.
Res. Phone Garry 1175.
Kontorstid: 2—5, 7—9.

Dr. S. C. Peterson
SVENSK LÄKARE OCH KIRURG.
Specialist i kvinno- och könssjukdomar.
Kontor: 28 Steele Block., hörnet af Portage ave. och Carlton st.
TIMMAR: 2—5, 7—8.
Kontorstelefon Main 5320.
Bostad: 96 Dagmar St. Telefon Garry 1228

Ambulans tillhandahålles.
THE J. THOMSON CO.
Begrafningsentreprenörer.
501 Main St. Tel. M. 1
Winnipeg, Man.
Midt emot City Hall.

A. S. BARDAL
BEGRAFNINGSBYRÅ.
Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris.
HYRKUSKVERK.
Första klassens droskor.
Kontorstelefon: Garry 300 och 375.
Bostadstelefon: Garry 2151.
BARDAL BLK., 843 Sherbrooke Str.

MEDICINER SKRIFMATERIALER
Postorder mottagas
Expedieras skyndsamt.
ELMWOOD DRUG STORE,
J. KERR BROWN, Phm.B.
Apotekare.
Filial:
308 Nairn Ave. Tel. St. John 1146
200 Kelvin St Tel. St. John 860

SKANDINAVISKA ADVOKATER
811 McArthur Bldg.
Telefoner: Main 4503 och 4504.
ROTHWELL, JOHNSON & BERGMAN
P. O. Box 1656
WINNIPEG, MANITOBA

FRITT.
Alla kristna borde läsa dessa pamfletter:
"Hvar äro de döda?" "Hvilket är det sanna evangeliet?", "Glada kristna", "Seger öfver grafven".
Förklarade enligt Skriften och sända fritt på begäran.
Eller vi vilja sända de fyra pamfletterna här ofvan och en speciell broschyr "Hvad säger Skriften om Helvetet?" (78 sidor) med postporto för 10c.
BIBLE STUDY CLUB,
59 Alloway Ave. Winnipeg.

Uppfinnare.
Det europeiska kriget har förorsakadt, att Förenta Staterna och Canada äro afhängiga af deras egen fabrikat; skrif idag efter min FRIA BOK öfver patent samt listan öfver de mäst efterfrågade uppfinningar. Patent förskaffa förmögenhet.
H. J. Sanders,
Patentadvokat,
105 Webster Building, La Salle & Van Buren Sts., Chicago, Ill.

Little Manitou Lake Home Health Treatment.
ETT CARLSBAD I EDERT HEM.
Låt oss omtala för eder de helande och botande egenskaperna i dessa mineraliserade krystaller, tagna från Lake Manitou. Om ni lider af Reumatism, Hudsjukdomar, Astma eller Bronchiala Sjukdomar, skrif genast, dröj icke. Befria eder själf från alla edra sjukdomar i edert eget hem. Eftersänd i dag vår fria broschyr och krystaller.
L.L.Manitou Co., 305 1st Ave., Watrous, Sask.

EXTRA FIN SPICKEN SILL
i 100 och 200 punds tunnor.
THE RORVIK FISH CO., Limited.
PRINCE RUPERT, B. C.

BAD, MASSAGE OCH "PHYSICAL CULTURE"
Bright's disease, reumatism, diabetes, dropsy, gallsten, förstoppning, njur- och blåssjukdomar och all slags nervositet kureras genom vår behandling med Robinsons berömda brunnsvatten. Tusentals fall, som uppgifvits af läkare hafva botats af denna metod. Skrif eller besök oss och erhåll upplysningar
Winnipeg Institute of Chiropractic,
288 Graham Ave.,
Tel. Main 1560, Winnipeg.

INTERNATIONAL DENTAL PARLORS
STEIMAN BLOCK,
Hörnet Selkirk och Andrews.
NYA PRISER:
Reguljära $10.00 kronor för $7.00
Reguljära $7.00 kronor för $5.00
PLATTOR från $9.00

Skandinavisk tandläkare
DR. T. G. Moxnes
L.D.S., D.D.S., D.M.T.

Guldmedalj och diplom i Brussel 1910 för guldbroarbete och annat tandläkarearbete.
Mottagningstid:
9—12, 1—6, 7—8.30.
Smärtfri behandling.
Broarbete och modärna tandinsättning.
Röntgenstråler för tanddiagnos.
Spec.: Behandling af Rigg's sjukdom (en sjukdom, hvaraf tänderna lösna i tandköttet och käkbenet).
620 1-2 MAIN STREET.
Ingång Logan Ave. Tel. G. 3030.

Skandinavisk Tandläkare
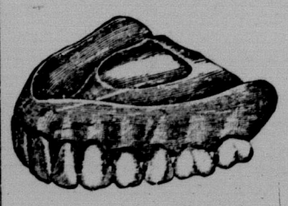
Aluminium- och guldplattor för proportionsvis låga priser.
Tänder smärtfritt utdragna.
Fri undersökning.
Dr. PHILIP A. ECKMAN,
105 Carlton Building,
Ett block ofvanför Eatons.
Telefon Main 2622.
KONTORSTID: 9 f.m. till 8 e. m.

PRENUMERERA PÅ SVENSKA CANADA-TIDNINGEN!